

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.682 van 14 maart 2002
in de zaak A. 71.125/VII-14.714.**

In zake : de n.v. SINT CLEMENS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat P. LUYPAERS,
 kantoor houdende te HEVERLEE,
 IJzerenmolenstraat 105

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SINT CLEMENS op
19 september 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van

“het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing nr.
2/MLAV1/9500000254/PaG/IAN van 4 januari 1996 van de Bestendige
Deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende weigeren van de
vergunning aan de N.V. SINT-CLEMENT gevestigd Anderstad 12 te 2500
LIER, om een zuivelfabriek gelegen te 2500 LIER, Anderstad 12, te verande-
ren”;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 februari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H.-K. CARÊME die, loco Advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat K. LAUWEREYS die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij exploiteert een zuivelfabriek te Lier, aan de Anderstad nr. 12.

1.2. Op 26 juni 1995 dient zij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een milieuvergunningsaanvraag in om haar inrichting te veranderen als volgt:

- wijziging van het lozingspunt voor bedrijfsafvalwater van de Beneden-Nete naar een vijver;

- uitbreiding met:

- * het lozen van koelwater met een maximum debiet van 40 m³ per uur
- * een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen omvat.

De aanvraag wordt op 18 september 1995 ontvankelijk en volledig verklaard.

Uit het proces-verbaal van het openbaar onderzoek blijkt dat geen bezwaren werden ingediend.

Op 4 januari 1996 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de vergunning.

1.3. Te noteren valt dat de verzoekende partij tijdens de procedure in eerste aanleg, met name op 13 november 1995, aan OVAM informatie bezorgde met betrekking tot haar gewijzigde zienswijze voor wat betreft het waterzuiveringsstation. Met een aangetekend schrijven van 27 november 1995 deelt zij deze gewijzigde zienswijze ook mee aan het provinciebestuur van Antwerpen.

1.4. De verzoekende partij stelt beroep in tegen het weigeringsbesluit van de bestendige deputatie.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

Tijdens de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie wordt de verzoekende partij gehoord.

1.6. Op 17 juli 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt gedeeltelijk gegrond verklaard. De vergunning wordt geweigerd voor wat betreft de wijziging van het lozingspunt voor bedrijfsafvalwater naar een vijver en de afvalwaterzuiveringsinstallatie. De vergunning wordt verleend voor het lozen van koelwater.

De beslissing is in essentie als volgt gemotiveerd :

“(…)

Gelet op de ligging van de inrichting deels in een gebied voor milieubelastende industrieën (terrein binnen de ringgracht, de bedrijfsgebouwen) en deels in een natuurgebied (terrein buiten de ringgracht, de vijver waarin de zuiveringsinstallatie wordt gepland), volgens het gewestplan Mechelen vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976;

Overwegende dat de inrichting volgens het voormelde gewestplan gelegen is op een afstand van :

- circa 400 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- circa 500 m van een woonuitbreidingsgebied;
- circa 500 m van een parkgebied;
- meer dan 2.000 m van een dagrecreatiegebied;
- circa 600 m van een natuurreservaat;

Overwegende dat de exploitatie van de afvalwaterzuiveringsinstallatie niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen; dat in toepassing van artikel 45 § 6 van de stedenbouwwet, bij het verlenen van een gunstig advies betreffende (die) milieuvergunning, van deze voorschriften kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 45, §10 en 11 de Vlaamse regering de categorieën van bedrijven en de gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt waar de afwijkingsbepalingen van artikel 45, §6, 7 en 8 niet kunnen worden toegepast; dat bij besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1993 is bepaald dat:

- de categorieën van bedrijven deze zijn waarvoor een milieueffectrapport of een veiligheidsrapport is vereist
- de gebieden zijn :

- 1) een groengebied, waaronder kan worden onderscheiden, een natuurgebied en een natuurgebied met wetenschappelijke waarde of een natuurreservaat
- 2) een overstromingsgebied
- 3) een bosgebied met ecologische waarde

- deze verbodsbepalingen niet van toepassing zijn voor het houden van dieren, voor landbouwdoeleinden, met bijhorende installaties en opslagplaatsen ;

dat de afvalwaterzuiveringsinstallatie strijdig is met deze in toepassing van artikel 45, § 10 en 11 opgelegde verbodsbepalingen;

Overwegende dat er eveneens geen gebruik kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen vermeld in artikel 45, §2 van de stedenbouwwet ; dat dit bepaalt dat een gunstig advies kan verleend worden voor zonevremde constructies, als uitbreiding van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu; dat deze bepalingen immers niet kunnen toegepast worden in natuurgebieden ;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten derhalve gesteld kan worden dat de exploitatie van de afvalwaterzuiveringsinstallatie, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat onderhavig beroep betrekking heeft op de weigering van de vergunning om een bestaande zuivelfabriek te veranderen door :

- wijziging van het lozingspunt voor bedrijfsafvalwater van de Beneden-Nete naar een vijver;
- uitbreiding met het lozen van koelwater met een maximum debiet van 40 m³/uur in de Beneden-Nete;
- uitbreiding met een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, in een gedeelte van de vijver;

Overwegende dat de beroeper als hoofdargument aanhaalt dat er geen rekening werd gehouden met de bijkomende inlichtingen overgemaakt op 13/11/1995 en 27/11/1995 ;

Overwegende dat het koelwater afkomstig is van diverse zuivelmachines; dat dit koelwater met een maximum debiet van 40 m³/uur, respectievelijk 210 m³/dag en 38.220 m³/jaar wordt geloosd in de waterloop Beneden-Nete, W.L. 1ste categorie nr A.6; dat voormeld oppervlaktewater de bestemming viswaterkwaliteit is toegewezen;

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater afkomstig is van was- en spoelininstallaties; dat dit afvalwater met een maximum debiet van 20 m³ /uur, respectievelijk 100 m³/dagen en 18.200 m³/jaar via een afvalwaterbehandelingsinstallatie wordt geloosd in een vijver gelegen op het bedrijfsterrein;

Overwegende dat volgens de gegevens van de oorspronkelijke vergunningsaanvraag de afvalwaterzuiveringsinstallatie zou bestaan uit een aërobe lagunering; dat met dit doel in de vijver een min of meer rechthoekige zone van 30 m breedte, 100 m lengte en 2 m diepte, wordt afgebakend met damplanken waarin op bepaalde plaatsen beluchters worden geplaatst teneinde een zuurstofrijke toplaag te creëren; dat achteraf een nota over de gewijzigde zienswijze inzake het waterzuiveringsstation werd overgemaakt; dat niet kan ontkend worden dat deze gewijzigde versie niet het voorwerp heeft uitgemaakt van het openbaar onderzoek; dat de oorspronkelijke oppervlakte van 30 m x 100 m of 3.000 m³ wordt verkleind naar ca. 15 m x 42 m of 630 m² en dat daarenboven voorafgaandelijk bij het openbaar onderzoek geen enkel bezwaar werd ingediend zodat bij verkleining van de oppervlakte voor het waterzuiveringsstation en bij toepassing van een beter zuiveringsconcept zou kunnen verondersteld worden dat de kans op bezwaren eerder klein zal zijn; dat van

deze wijziging alle betrokken instanties, zowel het provinciebestuur als de adviesverlenende overheidsorganen, werden ingelicht, zoals voldoende werd aangeduid in het beroepschrift; dat echter niet eenduidig vaststaat dat het klassieke biologische concept ook wat geuremissies betreft een beter concept is dan het oorspronkelijk aangevraagde; dat de wijziging aan de aanvraag gedurende de aanvraagprocedure dus niet kan aanvaard worden; dat het nieuwe concept het voorwerp dient uit te maken van een nieuwe aanvraag;

Overwegende dat volgens het gewijzigde concept het waterzuiveringsstation zou bestaan uit volgende delen :

- 1 bufferbekken : 600 m^3 of $15 \text{ m} \times 15 \text{ m} \times 2,65 \text{ m}$ diepte;
- 1 actief slibbekken : 180 m^3 of $8,3 \text{ m} \times 8,3 \text{ m} \times 2,65 \text{ m}$ diepte;
- 1 nabezinker: hetzij rond : 9 m diameter $\times 2 \text{ m}$ diepte;
hetzij rechthoekig: $11 \text{ m} \times 3,5 \text{ m} \times 2 \text{ m}$ diepte;
- 1 slibstockagetank van 140 m^3 ;
- in het bufferbekken : 1 aqua-turbo oppervlaktemenger van $5,5 \text{ kW}$;
- in het beluchtingsbekken : 1 aqua-turbo oppervlaktebeluchter van $5,5 \text{ kW}$;

dat in de volumeberekeningen werd rekening gehouden met rechte damwanden; dat het afvalwater wordt opgepompt en terechtkomt in het bufferbekken; dat het daarna gravitair afloopt naar het beluchtingsbekken en de nabezinker; dat het slib door pompen uit de nabezinker naar het beluchtingsbekken wordt gevoerd en/of naar de slibstockagetank; dat het gezuiverd water gravitair afloopt vanuit de nabezinker in de vijver; dat er ook een overloopleiding wordt voorzien van de slibstockage naar het bufferbekken; dat de verhouding oppervlaktewaterzuiveringsinstallatie (630 m^2) op totale oppervlakte vijver (68.240 m^2) minder dan 1 % bedraagt;

Overwegende dat de exploitatie van bovenvermelde inrichting in het verleden reeds herhaalde malen aanleiding heeft gegeven tot procesverbaal van overtredingen vastgesteld door AMINAL-Afdeling Milieu-inspectie, door inbreuken op artikel 4 en artikel 22 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en artikel 43 van titel I van het Vlarem; dat P.V. nr. BMI/PJ/96/60 van 13 november 1995 van de Afdeling Milieu-inspectie duidelijk stelt dat de opgelegde voorwaarden van de lozingsvergunning, afgeleverd op 17 oktober 1990 door de directeur V.W.Z., niet werden nageleefd; dat daarenboven ongezuiverd bedrijfsafvalwater sedert jaren wordt geloosd in de privaatvijver van het bedrijfsterrein waarvan bevestiging wordt gegeven in huidig beroepschrift; dat met bovenvermeld proces-verbaal het bevel tot stopzetting van lozing in de privaatvijver werd bevolen;

Overwegende dat met huidige aanvraag de regularisatie van deze toestand wordt beoogd, waarbij tevens de bouw van een waterzuiveringsinstallatie wordt overwogen; dat beroeper stelt dat er onduidelijkheid is inzake de indeling van de lozing van het bedrijfsafvalwater; dat echter de lozing in de vijver volgens de bepalingen van artikel 1.1.2 van titel II van het Vlarem, te beschouwen is als een lozing in de gewone oppervlaktewateren; dat aanvrager geen controlemogelijkheid voorziet over de samenstelling van het effluent dat in de vijver terechtkomt, wat in strijd is met de bepalingen van titel II van het Vlarem;

Overwegende dat de waterzuiveringsinstallatie onafhankelijk van het feit of al dan niet diende rekening te worden gehouden met de na datum van de aanvraag ingediende plannen en onafhankelijk van de discussie inzake

mogelijke grondwaterverontreiniging en inzake de controlemogelijkheid op het effluent, dient te worden geweigerd om stedenbouwkundige redenen zoals hierna uiteengezet;

Overwegende dat voor wat betreft de lozing van koelwater er geen gegevens bekend zijn over het mogelijk hergebruik van koelwater; dat immers conform artikel 4.2.4.1. § 2 het koelwater bij voorkeur in een gesloten circuit dient te worden aangewend; dat de lozing in de Beneden-Nete kan worden toegestaan gezien kan voldaan worden aan de van toepassing zijnde emissiegrenswaarden ;

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- met de gewijzigde plannen kon terecht geen rekening worden gehouden; en nieuwe milieuvergunningsaanvraag dient hiervoor ingediend;
- bovendien werd het definitieve nieuwe concept pas kenbaar gemaakt aan de adviesverlenende instanties op een ogenblik waarop de wettelijk vastgestelde adviestermijn voor deze adviesverlenende instanties van 60 dagen reeds was verstreken;
- de waterzuiveringsinstallatie is niet verenigbaar met de stedenbouwkundige bepalingen terzake; de toestand van flora en fauna in de vijver doet niets af van deze onverenigbaarheid;

Overwegende dat voor wat betreft de lozing van koelwater in de Beneden-Nete gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat teneinde de exploitatie van het toelaatbare onderdeel van de inrichting bestaanbaar te maken met de omgeving, zowel op het vlak van de risico's voor de externe veiligheid als op het vlak van de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, het evenwel noodzakelijk is vergunningsvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare schone technologie die geen overmatige hoge kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn; dat op basis van de vanuit dit uitgangspunt gehanteerde technische criteria en de van toepassing zijnde normen, deze noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in het beschikkende gedeelte;

(...);

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel aanvoert wat volgt :

“Het enige middel is afgeleid uit de schending van art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, uit de schending van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet, van art. 30, §1, 4° en 5° van VLAREM 1, van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, minstens uit de dwaling in de motivering en uit machtsoverschrijding

doordat eerste onderdeel, de bestreden beslissing er ten onrechte van uitgaat dat de adviezen van de adviesverlenende instanties geen rekening konden houden met de gewijzigde plannen van verzoekende partij.

terwijl de plannen hen nochtans medegedeeld en toegelicht werden voor de Provinciale Milieuvergunningscommissie en de adviesverlenende organen uitdrukkelijk de mogelijkheid hebben om tijdens de vergaderingen van deze Provinciale Milieuvergunningscommissie af te wijken van een eerder door hun bestuur ingenomen advies, wat uitdrukkelijk in het verslag dient opgenomen;

dat de OVAM sinds 13/11/1995 op de hoogte was van de terzake gewijzigde inzichten met betrekking tot deze van een klassieke biologische zuivering;

dat de OVAM met deze gewijzigde inzichten in haar advies rekening had kunnen houden minstens op de Provinciale Milieuvergunningscommissie en deze in dit advies verwerken, zodat kwam vast te staan dat :

- de gewijzigde inzichten niet tot een beluchte lagunering doch tot een klassieke biologische waterzuivering aanleiding gaven;
- de verontreiniging naar grondwater onmogelijk is wegens de aanwezigheid van een dikke ondoordringbare kleilaag;
- de bodem niet kan verontreinigd worden door gezuiverd afvalwater afkomstig van een biologische waterzuivering van melkresten;
- slib wel kan verwijderd worden en precies met deze finaliteit in een slibstockagetank wordt gestockeerd;

en terwijl de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen sinds 24/11/1995 formeel op de hoogte was van de terzake gewijzigde inzichten met betrekking tot deze van een klassieke biologische zuivering, en de bestreden beslissing de motivering diende te bevatten waarom bovenstaande overwegingen uit het geciteerde advies van de OVAM dienden verworpen te worden;

dat het immers zo is dat adviesverlenende overheden hun schriftelijk medegedeeld standpunt ter zitting van de provinciale milieuvergunningscommissie kunnen wijzigen;

dat de gewijzigde plannen trouwens op de zitting van de Provinciale milieuvergunningscommissie ten andere nogmaals werden voorgelegd en toegelicht door verzoekende partij;

dat indien men geen rekening dient te houden met de mondelinge uiteenzettingen op de hoorzitting, dit betekent dat het horen van de partij zelf zinloos is

en niets meer dan het vervullen van een quasi-inhoudsloze formaliteit kan betekenen; dat dit niet de bedoeling kan geweest zijn van de decreetgever.

Toelichtingen bij dit eerste onderdeel :

Verzoekende partij verwijst uitdrukkelijk naar de stukken 3 en 4 in bijlage aan dit beroep, waaruit blijkt dat de OVAM sinds 13/11/1995 en het provinciebestuur van Antwerpen sinds einde november 1995 op de hoogte zijn gebracht van de gewijzigde inzichten en schikkingen van het waterzuiveringsstation, hierin begrepen een bufferbekken (1 5m op 15m op 2,65 m diep) een actief slibbekken (8,3m op 8,3 m op 2,65 m diep) een nabezinker (indien rond: diameter 9m op 2m diep; indien rechthoekig dan 11 m op 3,5 m op 2 m diep) en een slibstockagetank van 140 m³.

Verzoekende partij was overeengekomen met mevrouw PHILIPS, bestuurssecretaris op het Provinciebestuur te Antwerpen, haar de gewijzigde inzichten toe te zenden, waarna zij het nodige zou doen om tijdig de geschikte instanties in te lichten;

doordat, tweede onderdeel, de bestreden beslissing er ten onrechte en zonder enige reden van uitgaat dat niet eenduidig vaststaat dat het klassieke biologische concept ook wat geuremissies betreft een beter concept is dan het oorspronkelijk aangevraagde.

terwijl het aangevraagde waterzuiveringssysteem, zoals gewijzigd en meegedeeld sinds 13/11/1995 aan de OVAM, ekologisch het meest gunstige systeem is, een quasi-gesloten systeem waarbij afvalwater biologisch wordt gezuiverd, daarna in de vijver terecht komt en via de aangelegde waterputjes als proces- en koelwater wordt gebruikt;

dat de bestreden beslissing derhalve de motivering diende te bevatten waarom het nieuwe voorstel niet weerhouden kon worden.

doordat, derde onderdeel, het bestreden besluit louter poneert dat kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder en de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, veroorzaakt door de gevraagde verandering niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

terwijl deze stijlformule als een holle bewering niet voldoet aan de vereisten van de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen en de bestreden beslissing concreet en afdoende terzake dient te motiveren;

en terwijl de bestreden beslissing op geen enkele wijze motiveert dat de door verzoekende partij aangevraagde vergunning, zoals gewijzigd in een klassieke biologische zuivering, enig risico voor de externe veiligheid (...) terzake zou inhouden”;

2.2. Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat de verwerende partij in de memorie van antwoord citeert uit het advies van de OVAM van 28 maart 1996 waaruit blijkt waarom de OVAM in eerste aanleg en eveneens in graad van beroep meende geen rekening te kunnen houden met de gewijzigde plannen : de gewijzigde waterzuiveringsinstallatie diende het voorwerp uit te maken van een nieuwe milieuvergunningsaanvraag; bovendien bracht de

OVAM in eerste aanleg haar advies uit op 17 november 1995, terwijl de volledige informatie aangaande de wijzigingen m.b.t. de waterzuiveringsinstallatie pas op 24 november 1995 beschikbaar was, na het verstrijken van de termijn voor adviesverlening; dat zij stelt dat de provinciale milieuvergunningscommissie besloot dat zij geen rekening kon houden met de bijkomende inlichtingen aangezien deze niet het voorwerp waren geweest van het openbaar onderzoek; dat zij betoogt dat indien er inderdaad wijzigingen aan de oorspronkelijke milieuvergunningsaanvraag worden doorgevoerd, artikel 5, §2, van Vlarem I miskend wordt, vermits alsdan het principe van het openbaar onderzoek en het bezwaarrecht wordt miskend; dat onder verwijzing naar 's Raads arrest nr. 44.498 van 15 oktober 1993 de verwerende partij aanstipt dat zij geen rekening mag houden met een onvolledige aanvraag; dat, voorts, zij doet gelden dat het bestreden besluit van 17 juli 1996 uitdrukkelijk verwijst naar het advies van de OVAM van 28 maart 1996 en motiveert aangaande de bijkomende inlichtingen die de verzoekende partij verschaftte dat de gewijzigde versie van het waterzuiveringsstation niet het voorwerp uitmaakte van het openbaar onderzoek, dat niet vaststaat dat het nieuwe concept van deze installatie beter is dan het oorspronkelijk aangevraagde, en dat dit nieuwe concept het voorwerp dient uit te maken van een nieuwe milieuvergunningsaanvraag; dat naar haar oordeel aldus onbetwistbaar blijkt dat uitvoerig werd geantwoord op het bezwaar van de verzoekende partij aangaande de bijkomende informatie, hetgeen ten andere ten overvloede blijkt uit de evaluatie van de aanspraken van de beroepindiener; dat zij er bovendien aan toevoegt dat uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat zij de waterzuiveringsinstallatie -zowel de oorspronkelijk aangevraagde als de gewijzigde versie- hoe dan ook diende te weigeren gelet op de stedenbouwkundige onverenigbaarheid omwille van de ligging in natuurgebied; dat, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, de verwerende partij verwijst naar het eerste onderdeel, waar uiteengezet werd waarom geen rekening kon worden gehouden met de gewijzigde plannen van de verzoekende partij, en waar gewezen werd op een stedenbouwkundige onverenigbaarheid; dat, inzake het derde onderdeel van het middel, de verwerende partij betoogt dat de bestreden beslissing nergens poneert dat de hinder en risico's niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, dat integendeel de bestreden beslissing zeer uitvoerig en concreet de redengeving aangeeft waarop zij

is gebaseerd; dat zij nogmaals herhaalt dat de waterzuiveringsinstallatie werd geweigerd omwille van een stedenbouwkundige onverenigbaarheid zodat zelfs niet diende te worden gemotiveerd waarom de door de verzoekende partij gevraagde inrichting, zoals gewijzigd in een klassieke biologische zuivering, enig risico voor de externe veiligheid zou inhouden en dat met deze wijziging van de milieuvergunningsaanvraag zelfs geen rekening mocht worden gehouden; dat wat het aspect koelwater betreft, zij doet gelden dat het bestreden besluit desbetreffend ook een uitvoerige motivering bevat;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord nog doet gelden wat volgt :

“Met betrekking tot het eerste onderdeel wenst verzoekende partij op te merken dat in tegenstelling met de beweringen van verwerende partij, de adviesverlenende overheden en de provinciale milieuvergunningscommissie wel degelijk rekening dienden te houden met de nieuwe elementen die werden aangebracht door verzoekende partij. Er anders over oordelen zou ten andere de mogelijkheid die geboden wordt om gehoord te worden volkomen uithollen.

Verzoekende partij heeft geruime tijd voor de zitting van de Provinciale milieuvergunningscommissie de O.V.A.M. op de hoogte gebracht van de gewijzigde plannen.

Verzoekende partij werd tijdens de procedure gehoord door de Provinciale milieuvergunningscommissie waar zij de gewijzigde plannen heeft toegelicht en de nodige stukken aan de leden van de commissie heeft overhandigd.

Verzoekende partij noteert dat verwerende partij niet betwist dat zij de OVAM, adviesverlenende overheid met betrekking tot de milieuvergunningsaanvraag alsmede de provinciale milieuvergunningscommissie haar gewijzigde plannen heeft toegelicht en ze heeft neergelegd.

Verzoekende partij ziet niet in hoe het rekening houden met nieuwe elementen in een dossier een schending van de bepalingen van artikel 5 § 2 VLAREM I kon inhouden. Dit artikel stelt immers de vorm en de gegevens vast waaraan een milieuvergunningsaanvraag klasse I of klasse II dient te voldoen. Gezien de milieuvergunningsaanvraag ontvankelijk werd verklaard, was ze volledig. Artikel 5 § 2 VLAREM I werd dan ook niet geschonden.

Trouwens artikel 24 § 5 Lid 2 VLAREM I stelt dat de provinciale milieuvergunningscommissie na beraadslaging over het dossier en rekeninghoudend met alle beschikbare gegevens een advies dient te formuleren.

Het is dan ook duidelijk dat door te handelen zoals de provinciale milieuvergunningscommissie gedaan heeft, zij geen rekening heeft gehouden met de bepalingen van dit artikel. De provinciale milieuvergunningscommissie heeft immers geen rekening gehouden met de wijzigingsplannen met betrekking tot de waterzuiveringsinstallatie en dit alhoewel deze haar omstandig werden

toegelicht tijdens de hoorzitting. Dat deze bepaling dan ook werd geschonden door dit niet te doen en enkel te oordelen op basis van de oorspronkelijk ingediende milieuvergunningsaanvraag waardoor geen rekening was gehouden met alle beschikbare dossierstukken, gegevens en informatie.

Dat uw Raad, in een gelijkaardig geval waar verzoekende partij opwierp dat de Minister in een besluit aangaande een milieuvergunningsaanvraag geen rekening had gehouden met stukken die nieuwe gegevens bevatten ten aanzien van het dossier gevoegd bij de aanvraag en die werden neergelegd op de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, oordeelde dat het een pertinente opwerping betrof en een ernstig middel uitmaakt.

(R.V.S. nr. 49.460, 6 oktober 1994, T.M.R., 1995-2, 146-147)

Met betrekking tot het tweede onderdeel wenst verzoekende partij aan te vullen dat in tegenstelling met de beweringen van verwerende partij onvoldoende gemotiveerd werd waarom het nieuwe voorstel niet werd weerhouden. Verzoekende partij wenst er immers de aandacht van uw Raad op te vestigen dat conform artikel 25 § 4 lid 2 VLAREM I de provinciale milieuvergunningscommissie rekening diende te houden met de gewijzigde plannen van verzoekende partij.

Dat gezien rekening diende gehouden te worden met alle stukken van het dossier ook diende gemotiveerd te worden waarom de installatie conform de gewijzigde plannen niet weerhouden kon worden. Dat dit niet gebeurde. Verzoekende partij wenst er de aandacht van uw Raad op te vestigen dat ook de Minister op basis van alle zich in het dossier bevindende stukken diende te oordelen. Verzoekende partij wenst er de aandacht van uw Raad op te vestigen dat de bestreden beslissing nergens motiveert waarom zij niet totstandgekomen is op basis van alle stukken van het dossier maar bewust en met kennis van zaken sommige stukken bij de beoordeling naast zich heeft neergelegd.

Met betrekking tot het derde onderdeel stelt verzoekende partij dat verwerende partij erkent dat niet werd gemotiveerd in de bestreden beslissing waarom een klassieke ecologische zuivering enig risico voor de externe veiligheid (..) terzake zou inhouden.

Het enig middel is dan ook ernstig”;

2.4.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat wordt vastgesteld dat de erin vervatte grieven enkel zijn gericht tegen beweerde onwettigheden die tijdens de procedure in eerste aanleg zouden zijn begaan, terwijl thans de door de minister in beroep genomen beslissing aan de orde is; dat om die reden alleen reeds het eerste onderdeel niet gegrond is;

2.4.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de argumentatie van de verzoekende partij dat het nieuwe concept van de waterzuiveringsinstallatie een beter concept is dan het oorspronkelijk aangevraagde en het bestreden besluit een motivering diende te bevatten waarom het nieuwe voorstel niet in aanmerking

werd genomen in casu niet dienstig is, vermits de waterzuiveringsinstallatie, zowel in haar oorspronkelijk als in haar gewijzigd concept, is gelegen in een natuurgebied; dat de verzoekende partij de overweging in het bestreden besluit “dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten derhalve gesteld kan worden dat de exploitatie van de afvalwaterzuiveringsinstallatie onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften” niet betwist;

2.4.3. Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat de “stijlformule” waarover de verzoekende partij het heeft, niet meer is dan een conclusie die is gebaseerd op een hele reeks andere overwegingen die in de aanhef van de bestreden beslissing voorkomen; dat uit de sub 1.6. weergegeven motivering blijkt dat de bestreden beslissing een uitvoerige stedenbouwkundige en milieuhygiënische motivering bevat; dat het derde onderdeel niet gegrond is;

2.4.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het enig middel in geen van zijn onderdelen gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien maart tweeduizend en twee, door VIIe kamer die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De Voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.